

Образложења жирија о награђеним радовима

Прва награда додељена је раду са ауторском шифром Ч408218

Аутор: Бранко Станојевић

Сарадници: Ана Комненић, Димитрије Прелић, Андреа Станковић

У складу са условима конкурса, као и дефинисаним критеријумима којима су се чланови жирија руководили приликом вредновања пристиглих радова, једногласно је издвојен рад означен шифром Ч408218, као првонаграђено решење.

Рад показује деликатну меру усаглашавања многих супротности којима се дата локација одликује. Са једне стране, Музеј савремене уметности је објекат од великог значаја за савремену архитектуру града- па, као такав, поседује одговарајући, висок степен заштите. А, са друге стране, ту су амбијенти парка на Ушћу, шеталиште и река, који представљају јасне реперне за сагледавање и коришћење простора како посетилаца тако и становника Београда. Архитектонски концепт овог решења на врло добар и одмерен начин поштује затечено стање локације и даје адекватно, а истовремено и флексибилно решење. Пројектовани капацитети, као одговор на новонастале потребе Музеја, успешно функционишу као целина са централним објектом, а истовремено могу представљати и независан садржај.

Као посебне квалитете овог рада жири истиче његову просторну одмереност и капацитет, као и веома добро позиционирање у партеру, без укопаних елемената јавног корисничког простора. Тиме жири потврђује свој начелни став да је решење које поштује карактер терена, сопствене позиције, као и позиције датог места које је у парку, од велике важности за истицање вредности овог рада. Такође, жири истиче и квалитетно решење тростране орјентације отворених простора објекта: ка Музеју, ка реци и ка парку. Изузетно је квалитетно промишљање аутора о стварању два „јавна“ простора, на платоу између Павиљона и Музеја, као и на самом Павиљону, чиме се ствара могућност лаке реализације разноврсних програма у интересу Музеја, као и посетилаца парка.

У просторно – визуелном смислу објекат је такође вешто позициониран у односу на зграду Музеја, будући подређен појавности и просторном утиску грађевине којој чини допуну и додатак, али и наглашавајући њену доминантну појаву суптилним и непретенциозним отклоном од исте. Истовремено, нови објекат Павиљона формира се нестандартном интервенцијом на терену, чиме ауторски тим, јасним личним печатом заправо успоставља идентитет новонасталом садржају. Такође, без упадања у манир чисте функционалности и стереотипа – објекат Павиљона креативно формира амбијенте лаким интервенцијама на терену – и то „додавањем“, а не „одузимањем“ од истог. Тиме се формира више простора за могуће баште кафеа и павиљона, као и простора за могуће додатне активности Музеја на отвореном, имајући у виду његов значај у културном животу града. У целини – објекат Павиљона вешто хармонизује постојеће затечене вредности, али и потребу за својом „несвакидашњом“ појавом.

Уз наведене констатације, жири разматра да предложено решење Павиљона добро повезује простор продаје и кафеа, омогућавајући са једне стране интеграцију та два простора у једну целину, али и њихов независан рад по потреби. Све службене и техничке просторије смештене су у сутерену објекта, као и неопходни санитарни чворови.

Жири у даљој разради решења сугерише и постављање вертикалних канала, како за вентилацију кухиње и других просторија, тако и за поставку лаке платформе за доставу из кухиње која се налази у нижем нивоу, уз истовремено отпремање потрошеног материјала из ресторана.

С обзиром на очекивану даљу разраду решења – сугерише се и детаљнија студија могућности употребе постојећег платоа који се задржава и то у виду могуће летње баште, као и детаљнија

разрада потенцијалног амфитеатра (за учеснике активности на отвореном), који се формира на косој, озелењеној равни објекта (изнад бара и степеништа за сутерен).

....

Првонаграђени рад, по једногласном мишљењу жирија, уз неоспорну естетизацију, предлаже функционално и рационално решење, којим су, већ на нивоу идејног предлога свестрано сагледани битни елементи изградње, а такође и испуњени остали предуслови за успешну реализацију кроз детаљну разраду.

Друга награда додељена је раду са ауторском шифром АС17574

Аутори: АКВС архитектура - Анђела Карабашевић Суџум, Владислав Суџум, Ана Петровић, Алекса Бекић, Марија Матијевић

Сарадник: Теодора Симоновић

Другонаграђени конкурсни рад посебно се истиче модуларним приступом у пројектовању, ослањајући се на мере, пропорције и просторну регулацију постојећег решења Музеја, готово театрално излазећи у отворени простор Парка пријатељства. Јасном и једноставном просторном појавом, архитектура предложеног Павиљона одликује се транспарентним и ефемерним чином, чија прозачна структура својом сведеношћу и лакоћом, омогућава бројне модификације простора кроз процес артикулације и интерпретације функција од стране корисника, током времена. Павиљон настаје просторном логиком која се надовезује на модуларну структурацију самог музеја - низањем истог елемента у распону од 3,20м. Просторна диспозиција продавнице и кафе-ресторана такође афирмативно говори о могућем обједињавању или раздвајању датог простора, сходно потребама. Такође, постојање сервисног приступа омогућава ефикасно опслуживање датог простора.

Жири високо вреднује пројектовану позицију објекта у јасној вези са Музејом, као и веома добро дизајнирану структуру која, као предложено решење, не оптерећује музејски објекат и његов изглед. Одређене критике жири је упутио на веома нежну материјалну структуру, предложену овим решењем, уз опасност да се у реализацији овакав став претвори у значајно нижи квалитет резултата, појављивањем израза сајамског карактера, а на штету ексклузивности, која је пројектом најављена, а која је, по мишљењу жирија и нужна за овакву врсту интервенције.

У целини, жири је високо вредновао овакво модуларно и трансформабилно решење, посебно указујући на интимнију и ефикаснију (краћу) везу са Музејом – с обзиром на то да се она остварује преко кровне површине, чија се улога тиме усложњава и интензивира. Са друге стране, обзиром на вишеслојне елементе структуре самог објекта, постоји изражена сумња у јасну сагледивост и приступачност продавници Музеја, која је постављена у равни/регулацији анекса.

Такође, инсистирање на модуларности распона унутар затвореног простора Павиљона, као и присуство носећих стубова, могло би, по мишљењу жирија, отежавати остваривање различитих и разнородних активности у оквиру Павиљона.

Трећа награда додељена је раду са ауторском шифром 84754AA

Рад је урађен у оквиру „NORMOTIC“, Београд

Аутор пројекта: Дмитровић Зоран

Пројектанти: Радојловић Марија, Бјелић Марија, Нешић Тамара, Абрамовић Никола, Благојевић Ненад

Предложено решење се фокусира на пејзаж, као и интервенције на терену, у потпуности се стављајући у функцију подређености објекту Музеја, али и са циљем унапређања и повећања простора кроз стварање додатних, нових амбијената и решавања потенцијалних конфликта у односу на затечено стање. Основни концепт базира се на комбиновању обимне манипулације

тереном са грађеном структуром (“landscaping”), као и отворене структуре садржаја Павиљона, груписане испод заједничке кровне равни, којом се формира пропулзиван јавни простор са више алтернативних праваца и начина кретања.

Разлог да жири високо вреднује овај рад трећим пласманом, налази се у веома добро дизајнираном и постављеном Павиљону, као и концептуалној поставци пројекта, којом се афирмише коришћење целокупног простора у функцији музејских догађаја. Реализацијом овакве интервенције предвиђени су и бројни допунски садржаји, којим се истичу нови начини употребе парка у комплексу Музеја. При истицању овог рада жири се држала превасходно његовог афирмативног концептуалног поступка, а уз отклон од обимности могуће реализације и значајних просторних и структурних околности, које такву реализацију отежавају.

Изузетно уклопљене и усклађене нивелете Павиљона, афирмативно су приказане у односу са Музејом, али у просторно-димензионалном смислу – оцењено је да ова интервенција ипак конкурише својим присуством и појавношћу постојећој музејској згради.

За разлику од већине конкурената – рад поставља потребне магацинске просторе (у другој фази изградње) непосредно ослоњене на анекс и трафостаницу, уз простор Павиљона. То је похвално, пре свега као другачији начин промишљања датих садржаја, али, по мишљењу Комисије, такво решење не нуди довољно јасан технички колски приступ за доставу и одвоз различите опреме и других потрепштина, па препорука ипак остаје на коришћењу постојеће колске рампе, а тиме и другачијој диспозицији магацина. Такође, фазност реализације која је дата програмом – донекле је отежана позицијом магацина поред анекса, а и самог Павиљона, и свакако би компликовало њихову потенцијалну реализацију, утичући и на рад продавнице и кафеа, на рад самог павиљона.

Жири сматра да је овај рад готово „пејзажне архитектуре“, поред „свежине просторног концепта“ којим одише, показао извесан степен „преобимности просторне интервенције“ и превеликог расположивог простора које доноси.

С обзиром на обим нових садржаја у простору, а имајући у виду дубину и површину интервенције у односу на Савски насип – постоји извесна бојазан према одрживости и економичности овако обимне интервенције на самом терену. Са друге стране, искључиво и једнообразно спуштајући ниво кафеа и боравка посетилаца испод нивоа постојећег терена – отварају се визуре искључиво ка наспрамно постављеном Калемегдану на другој страни реке Саве, чиме простор остаје делимично ускраћен, својим упуштањем, од непосредних визура на сам Парк пријатељства и вредно окружење у коме се налази.

У Београду, 25.09.2021.

Председник жирија:
доцент Милош Комленић, архитекта
чланови жирија:
Маријана Коларић, историчарка уметности
проф. др Дубравка Ђукановић, архитекта
проф. др Милорад Младеновић, архитекта
Нада Јелић, архитекта